

Od 2015 roku Klub Historyczny im. Armii Krajowej stoi na straży pamięci tego bohatera i w 2017 obrał go sobie na Patrona. W 2018 r., dla upamiętnienia Stulecia Odzyskanej Niepodległości, posadzony przed szkołą „Dąb Niepodległości” otrzymał imię Zbigniewa Dębskiego. Opiekują

się nim członkowie Klubu Historycznego. Członkowie Klubu Historycznego z dużym i jednocześnie różnorodnym zaangażowaniem dbają o pamięć swojego patrona, odwiedzając i opiekując się grobem Pułkownika na Wojskowych Powązkach w Warszawie, organizując wystawy, prelekcje, konkursy, festiwale przygotowując plakaty, ulotki, foldery. Rozwijamy dlatego współpracę m.in. z Rodziną Patrona, Światowym Związkiem Żołnierzy Armii Krajowej, Fundacją Polskiego Państwa Podziemnego, Instytutem Pamięci Narodowej, Związkiem Powstańców Warszawskich. W siedzibie Klubu jest stała wystawa

poświęcona Pułkownikowi. Pamiętamy także o rocznicach ważnych dla Zbigniewa Dębskiego: urodzin, śmierci, Powstania Warszawskiego, zawieszenia flagi na budynki PAST-y. Dnia 29 listopada 2021 r. minęła 99. rocznica jego urodzin. W związku z tym zorganizowany został – już po raz piąty – Festiwal Piosenki i Poezji Patriotycznej oraz konkurs „Płk Zbigniew Dębski

– kochał Łasin i Polskę”, którego gośćmi honorowymi była córka Joanna oraz wnukowie Zbigniewa Dębskiego – Michał i Tomasz. Rozpoczęliśmy w ten sposób obchody setnej rocznicy urodzin Patrona. Dlatego wystąpiliśmy do Rady Miejskiej z wnioskiem, aby rok 2022 w Łasinie został ogłoszony Rokiem Pułkownika Zbigniewa Dębskiego. W dniu 21 stycznia 2022, w przeddzień 102. rocznicy powrotu Łasina do Macierzy, zostanie przekazany Klubowi proporzec, z którym dumnie będziemy nieść imię naszego Patrona.

Płk Zbigniew Dębski nigdy nie zapomniał o Łasinie, często swoje i nasze miasto odwiedzał. Kochał Polskę i jej do końca służył. Bierzemy z niego przykład!

Cześć i chwała Bohaterowi!

płk Zbigniew Dębski ***ps. Zbych, Prawdzic***

Zbigniew Franciszek Dębski

ur. **29 listopada 1922** w Łasinie, Powstaniec Warszawski, członek Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari, sekretarz Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Syn Emiliana Dębskiego (właściciela apteki w Łasinie) i Marii, zd. Szpitter, brat Ireny i Aleksandry. W 1939 ukończył

gimnazjum jezuickie w Gdyni-Orłowie. Od sierpnia do września 1939 mieszkał w Toruniu. Przy próbie przedostania się na wschód kraju wraz z ojcem został aresztowany i osadzony w więzieniu w Żabince, następnie w Kobryniu. Po zwolnieniu z więzienia udał się wraz z ojcem do Warszawy. Tam kontynuował naukę na

tajnych kompletach w Liceum im. Adama Mickiewicza, a następnie w szkole budowlanej oraz w zakresie rysunku technicznego. 30 grudnia 1943 ukończył kurs dla niższych stopniem dowódców w szkole podchorążych, po czym służył w plutonie Stefana Nasta w batalionie „Vistula”.

W powstaniu

warszawskim był dowódcą 7 drużyny 3

kompanii – „Szare Szeregi-Junior”. Uczestniczył w walkach o Poczta Główną oraz o PAST-ę. Był jednym z 3 żołnierzy, którzy **20 sierpnia 1944** zawiesili polską flagę na budynku PAST-y.

8 września został ranny w trakcie obrony kina „Colosseum”.

Po klęsce powstania trafił najpierw do Stalagu IV B, a następnie do Stalagu XI A. Po wyzwoleniu obozu przez oddziały brytyjskie służył w polskich oddziałach w amerykańskiej strefie okupacyjnej.

W czerwcu 1948 powrócił do kraju. W 1952 ukończył chemię na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracował w Wytwórni

Zarządu Głównego Związku Powstańców Warszawskich oraz współzałożycielem komitetu budowy pomnika powstania. W 2009 uhonorowany został Nagrodą M.S. Warszawy.

Farmaceutycznej „Motor”, Instytucie Farmaceutycznym, Centralnym Laboratorium Chemicznym i w Zjednoczonych Zespołach Gospodarczych w Warszawie.

Brał czynny udział w życiu środowiska powstańczego. Był współzałożycielem Związku Powstańców Warszawskich, członkiem prezydium

Zginął **10 kwietnia 2010** w katastrofie w Smoleńsku w drodze na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej.

Decyzją MON Nr 353/KADR z dnia 15 kwietnia 2010 został pośmiertnie awansowany do stopnia pułkownika. 22 kwietnia został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie

Główne odznaczenia:

- Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari
- Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski
- Krzyż Walecznych – trzykrotnie

Żołnierz z wielkim poświęceniem i bezgraniczną odwagą, a jednocześnie wspaniały człowiek – taki był pułkownik Zbigniew Dębski, którego nie wolno nam zapomnieć!

Zobowiązujemy się do kroczenia drogą dobra, współpracy, miłości Ojczyzny. Zobowiązujemy się, że hasło z wojennych sztandarów Bóg, Honor, Ojczyzna, za które nasi bohaterowie przelewali krew i często także poświęcili swe życie, będzie dla nas najwyższym rozkazem - kierunkiem działań.

Oprac. Aleksandra Jankowska – Wojdyło, prezes Klubu Historycznego im. Armii Krajowej – Łasin, sekretarz Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Toruń, sekretarz Komisji ds. Młodzieży ZG ŚZZAK w Warszawie.